

Derudover kan vi tale om at prioritere de offentlige udgifter, og det er jo det, Velfærdskommissionen bl.a. skal se på. Hvordan kan vi gøre velfærdssamfundet mere robust og fremtidssikkert? Der har vi Konservative bl.a. peget på, at der på meget lang sigt næppe kan være råd til efterlønsordningen, sådan som vi kender den i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Til den første del: Enhedslisten så sådan set også gerne, at der kom lidt mere gang i hjulene i den private sektor. Der tror jeg ikke uenigheden ligger. Spørgsmålet er, hvad vi skal stille op med folk, indtil der kommer gang i den private sektor.

Der vil Enhedslisten gerne have, at dagpengene bliver brugt aktivt, sådan at folk ikke sidder på passive ydelser, indtil der kommer gang i den private sektor. I øjeblikket er der en afmatning; der kunne vi bruge dagpengene på en måde, sådan at folk kom ud og f.eks. løftede nogle af de opgaver, der er i den offentlige sektor, i stedet for at vi har dem på passiv ydelse, altså få et overenskomstnæssigt job, være en del af samfundshjulet.

Der kan jeg forstå på regeringen og også på Det Konservative Folkeparti, at man hellere vil have folk til at gå passivt, indtil der kommer gang i hjulene. Det synes jeg er den forkerte vej rundt. Det er en af forskellene.

Til den anden del vil jeg sige, at nu har vi fået konstateret, at De Konservative på længere sigt vil gå ud fra, man bliver nødt til at afskaffe efterlønnen. Det er jeg lodret uenig i.

Men det, mit spørgsmål gik på, var jo ikke efterlønnen. Nu har vi fået konstateret det, det er også fint nok. Det var dagpengene, hvad skal der ske med dagpengene? Hvad er det for nogle forandringer, der vil ske i dagpengesystemet, hvis De Konservative vil se forandringer? Vi så gerne, at dagpengene blev sat op, ydelserne blev højere, så folk ikke var fattige. Hvad vil De Konservative?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstod fru Pernille Rosenkrantz-Theils spørgsmål sådan, at det gik på, hvordan vi på længere sigt ville sørge for velfærdssamfundet, og derfor svarede jeg, som jeg gjorde. Jeg kunne

så ikke nå inden for taletiden også at sige noget om det med dagpengene.

Men fru Pernille Rosenkrantz-Theil må da kunne forstå, at man ikke det ene øjeblik kan stille forslag om, at vi skal finde besparelser i dagpengene på ca. 800 mio. kr. om året, og så det næste øjeblik mene, at man aldrig nogen sinde kunne drømme om at gå ind for det. Nu var det ikke muligt at gennemføre den besparelse, og vi kan konstatere, at det ikke er muligt i øjeblikket at gøre det. Derfor kommer der ikke forslag om besparelser på dagpengeområdet.

Men vi skal da stadig væk se på, om vi f.eks. på længere sigt kan gribe ind over for misbrug, om vi kan gøre incitamentsstrukturen bedre, om vi kan forenkle systemet, sådan at det er et system, der er billigere og lettere at forvalte. Vi skal da ikke frede et så kæmpe stort område i vores samfund som dagpengeområdet for reformer. Det håber jeg egentlig heller ikke at Enhedslisten alvorligt mener.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

For at forvirringen ikke skal blive for udpræget, går jeg ud fra, at hr. Lars Barfoed er enig med regeringen i, at alt det med dagpengenes slut. Altså at De Konservatives idé om at skære ned til næste år ikke er aktuel. Så når hr. Lars Barfoed taler om alle de ting, der skal gøres med ændringer i incitamentsstrukturen og lignende, så går jeg ud fra, at det er noget, der er en privat drøm. Det er i hvert fald ikke noget, der ligger i det, som De Konservative bekendtgjorde i går.

Men jeg synes alligevel, det er lidt interessant at forfølge fru Pernille Rosenkrantz-Theils bemærkninger om dagpengene, for man kan jo godt spare på dagpengene. I en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, så stiger udgifterne til arbejdsløse jo også. Samtidig ved vi, at der i samfundet er brug for at få lavet nogle samfundsinvesteringer, som skal laves, uanset om det er en borgerlig regering, der fortsætter, eller det er en anden regering, der kommer.

Det er renovering af hele vores kloaksystem, vandsystem, fjernvarmenet. Det er ting, som skal laves. Man kan skubbe det, som denne her regering gør, men man skubber det bare ud i fremtiden og over til næste generation. Det kan man gøre. Man kan lave et generationstyveri, men vi har jo arbejdsløse nu. Vi bruger milliarder af kroner til dagpenge. Hvorfor ikke gøre de arbejdsløse aktive og så løse de opgaver, som skal løses, uanset hvilken regering der er?